

רע"פ 8820/17 - חוסן גליל תעשיות בע"מ, דני חורי, איבו ישראל, פנחס אור, אלישע אליטוב נגד משרד הבריאות מחוז צפון, משרד החלקאות- יחידת הפיצו"ח

בית המשפט העליון

רע"פ 8820/17

לפני:

כבוד השופט א' שהם

העוררים:

1. חוסן גליל תעשיות בע"מ
2. דני חורי
3. איבו ישראל
4. פנחס אור
5. אלישע אליטוב

נגד

המשיבים:

1. משרד הבריאות מחוז צפון
2. משרד החלקאות- יחידת הפיצו"ח

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת, מיום 28.09.2017, בע"ח 26713-05-17, שניתנה על ידי כב' השופט ע' עיילבוני

בשם העוררים:

עו"ד אלעד אלטיט; עו"ד אור פנחס;

עו"ד בן-חי קוזינצקי

בשם המשיבים:

עו"ד עילית מידן

החלטה

כפי שציינתי בהחלטתי, מיום 4.1.2018, יסווג הליך זה כערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי, שלא להאריך את המועד להגשת ערר על החלטת בית משפט השלום, ב-ת"פ 60660-07-14, מיום 21.03.2017.

במסגרת הדיון שקיימתי, ביקשתי מהמשיבים להתייחס, בראש ובראשונה, לשאלת סיכויי הערר. זאת שכן, סברתי כי יש מקום להידרש לעניין זה, עוד טרם שיוחלט בשאלה אם קיים בסיס להארכת המועד להגשת הערר, אם לאו. לאחר שעיינתי בהחלטתו של בית משפט השלום ושמעתי את תגובת המשיבה, שוכנעתי כי אין בסיס של ממש להתערב בהחלטתו של בית משפט השלום, אשר קבע, על סמך ראיות שהוגשו בפניו ולאחר ששמע את טיעוני העוררים, כי אין בנמצא דגימות שנלקחו מהמפעל שהיה ברשות העוררים, שכן אלה הושמדו, בשלב כזה או אחר, על ידי המשיבים.

במסגרת הדיון, לא הוצגו בפניי טענות או עובדות חדשות, המקרקעות את החלטתו של בית משפט השלום בהקשר זה, ועל כן נראה כי סיכויי הערעור אינם מבטיחים, וזאת בלשון המעטה.

מעבר לכך, לא שמעתי טעמים של ממש בנוגע לבקשה להארכת המועד להגשת הערר, והגם שמבין אני לליבם של העוררים, שלטענתם עסקיהם קרסו בשל התנהלות המשיבים, אין לראות בכך משום עילה להארכת מועד להגשת ערר, וזאת, בעיקר, שעה שהטיעון, אשר באמצעותו מוסבר האיחור, הינו "טעות אנוש" (ראו, בהקשר זה, בש"א 954/11 הוליס תעשיות בע"מ נ' מדינת ישראל - רשות המיסים (14.03.2011)).

בין כך ובין כך, אינני רואה מקום לקבל את הערר והוא נדחה בזאת.

ניתנה היום, כ"ט בטבת התשע"ח (16.1.2018).

ש ו פ ט